El Cul del Pou | | Actualitzat el 16/10/2019 a les 12:27

Turisme espiritual

Â EDITORIAL DEL CUL

Il·lustració: Javi Oviedo.

Ja ho diu la gent gran, No te n'adones i els anys... volen. Quatre dies i Nadal, cinc i Cap d'Any, ja serem al 2020 i la cita ignasiana del 2022 ja la tindrem a tocar. I, és clar, deixant de banda temes estrictament religiosos, no sabem pas si la ciutat ha estat capaç de trobar el pols a l'efemèride per captar el "tsunami jesuític" i, de rebot, tot el magnetisme de la fe cristiana inspirat per la Cova i la vida del sant a Manresa. Una vida que, per què no dir-ho, es podria vendre des de diferents vessants. La gent de fe profunda pot continuar gaudint i recreant-se en els indrets i la llegenda, mentre que, arran de les publicacions i els descobriments històrics, també es podria oferir als futurs visitants un passeig pels passatges obscurs i les necessitats més concupiscents del d'Azpeitia que, segons sembla, tenia certa capacitat per atraure dones, vídues i acabalades. Ves per on!

La idea seria no posar tots els ous al mateix cistell. A Montserrat, un model de màrqueting de la fe, l'oci i el misticisme, ja fa anys que ho tenen ben clar. El patronat ho gestiona tot: des de les espelmes i les donacions a l'allotjament i la restauració -a diferents preus-, passant per les botigues de records i l'aparcament. A Manresa, doncs, potser hauríem de començar a treballar amb un forfet que el turista portaria al coll i li donaria accés a tot l'univers ignasià amb complements indicats i nostrats com unes patates braves al Jorsus de l'Antonio, un "carajillo" a Las Vegas, un cabaret històric amb Francesc Comas de mestre de cerimònies o una confessió VIP a la Seu. Això sí, ens cal lloc on dormir i a la premsa ja ha aparegut un projecte per fer un hotel just a sota de la Cova, sense tapar la panoràmica sud de la ciutat. Encara que s'hagi de modificar el planejament urbanístic, no es pas mala idea. I ja tarden a donar-hi llum verda.